

Biblioteca Centrală  
Hunedoara Deva

TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN,  
conducătorul, organizatorul și inspiratorul victoriilor noastre!

# ALBINA

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

Nr. 958

Anul 69 — Seria II

Joi

5 mai 1966

8 pagini — 25 bani

## Glorioasa aniversare

Sărbătorim, la 8 Mai, împlinirea a 45 de ani de la înființarea Partidului Comunist Român. De la înălțimea drumului străbătut în lumina torțelor purtate de partid, putem privi în urmă, ca de pe un vîrf înalt, de munte, spre care am urcat de-a lungul timpului. Ca în orice suș, drumul a fost plin de obstacole, dar și de nenumărate victorii.

Privești marile fabrici, uzine și combinate industriale ridicate în ultimii ani; pădurile de sonde presărate de-a lungul și de-a latul țării; lanurile aurii clătinate de boarea ușoară a vîntului; șantierele, hidrocentralele împodobite cu salbe de lumini; orașele și satele cu clădirile noi scăldate în soare; nenumărate înfăptuiri din toate domeniile de activitate — economice, sociale și culturale, rodul muncii entuziaste a întregului popor sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Partidul Comunist a fost acela care a organizat, în anii grei ai ilegalității, lupta muncitorilor și a țărănilor, a tuturor forțelor patriotice, împotriva exploatareii burghezo-moșierești, pentru înfăptuirea năzuințelor de libertate și progres ale oamenilor muncii.

„Ispravnicul ne-a bătut... boierul de moșie ne-a bătut... Boul și vaca, munca ostenețelor noastre... puil și găina, laptele de la gura copiilor noștri de multe ori cu nedreptul ni s-au luat” se spunea în jalba înaintată de deputații clăcași. Divanului Ad-hoc în 1857. „...Vroim să avem și noi o țeară...”

Țăranii voiau să aibă o țară, dar n-o aveau. Gemenii sub călciiul moșierilor venetici și băștinași, a beilor turci și a ispravnicilor români, care le luau totul, lăsându-le doar mizeria și suferința.

Cu mici schimbări, în această stare a fost menținută țărănimia aproape încă un secol. În 1938, 12.200 moșieri, reprezentînd 0,4 la sută din numărul total al gospodăriilor agricole, posedau o suprafață de 5.470.000 hectare, adică aproape tot atît cît 2.460.000 gospodării mici țărănești.

Mulți dintre țăranii mai vîrstnici își amintesc de mișcările țărănești pentru pămînt de la 1907. Își aduc aminte și de represuniile burghezo-moșierești împotriva satelor răscolite.

Partidul Comunist Român, încă de la înființarea sa, și-a pus în program rezolvarea problemei agrare în România. „Pămîntul este al celor ce-l muncesc”, spuneau comuniștii. Ei au arătat țărănimii că numai în alianță și sub conducerea clasei muncitoare, pot scăpa de exploatare și asuprire.

Doleanțele de veacuri ale țărănimii au fost împlinite abia după ce a fost dobîrîtă puterea exploatareilor și jefuitorilor. A fost desființată, la orașe și sate, exploatarea omului de către om. Omul muncii de pe ogoare trăiește astăzi cu demnitate. Muncește cu rîvnă și cîntă plin de bucurie arătînd recunoștință partidului, dragoste inflăcărată: **Drag mi-e marea, îmi e drag / Că-mi surîde viața-n prag / Dar mai drag din toate cele / Mi-e partidul țării mele.**

Ca un adevărat părinte, Partidul Comunist îi sprijină pe țărani, îi călăuzește spre un trai zi de zi mai îmbelșugat. Despre acest trai îmbelșugat — rod al alianței muncitorești-țărănești, al sprijinului dat de clasa muncitoare, al conducerii înțelepte a partidului — vorbesc cifrele care arată că în anul 1965, numai prin magazinele din mediul rural, s-au vîndut mărfuri în valoare de 16 miliarde 600 milioane lei — adică de aproape două ori cît în 1959. Vorbesc cele peste 1 milion de case noi, construite în ultimii 15 ani; satele — peste 6.600 — în care ghirlandele de becuri electrice aduc în viața oamenilor un suflu nou de cultură și civilizație; școlile noi, căminele culturale, sălile de cinematograf, bibliotecile cu rafturile pline de cărți. O spun cîntecele și voia bună prezente pretutindeni la sate: **Spune drag Partidului / Că pășind pe drumul lui / Ni-i casa mai luminoasă / Și belșug pe-nținsa masă / Și mai spune-un cuvîntel / Că n-avem mai drag ca el / Nici risul feciorilor / În ropotul hoanelor, / Nici lumina zilelor / În ochii copiilor.**

Mii și mii de versuri populare, pornite din inimă, slăvesc partidul. Țăranii, care altădată se simțeau ai nimănui, simt astăzi din plin ocrotirea părintească a

Șerban NEDELICU

Continuare în pag. a 2-a



## ȘTIINȚELE TEHNICE ȘI DEZVOLTAREA ECONOMIEI NAȚIONALE

de acad. Ștefan NĂDĂȘAN

În patria noastră, știința cunoaște un puternic avînt, devenind o problemă de stat. Partidul și guvernul nostru acordă științei toată atenția. Cercetarea științifică și oamenii de știință se bucură de îndrumarea și sprijinul material necesar. Un exemplu grăitor al prețuirii științei îl constituie și faptul că la Congresul al IX-lea al P.C.R. problemele ce privesc dezvoltarea și intensificarea cercetării științifice românești au fost plasate printre principalele probleme ale construcției socialiste.

Un domeniu important al cercetării de care depinde dezvoltarea industriei românești, promovarea progresului tehnic în sectoarele activității productive, este cel al științelor tehnice. Vorbînd despre însemnătatea acestui domeniu al științei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat în expunerea prezentată Marii Adunări Naționale în decembrie 1965: Se va intensifica activitatea de cercetare în domeniul științelor tehnice, cu deosebire al construcțiilor de mașini și în special de mașini unelte, al electro-tehnicii, electronicii și automaticii, de care depind îmbunătățirea continuă a tehnologiei, ridicarea

performanțelor tehnice și a calității produselor industriale.

De asemenea, cercetarea științifică tehnică a fost chemată să contribuie efectiv la perfecționarea producției siderurgice pentru îmbunătățirea, în primul rînd, a calității oțelurilor fine și reducerii consumurilor specifice de metal. Cercetările legate de producerea de energie, atît prin valorificarea optimă a resurselor energetice de care dispune România precum și prin realizarea de agregate și centrale energetice de variate tipuri (termo-hidro-sau nucleare) ocupă și ele un rol de prim ordin, rol ce a fost pus în evidență prin Directivele Congresului al IX-lea, în partea destinată special energiei.

Datorită sprijinului material acordat de partid și guvern în anii de după eliberare, rețeaua de cercetare ce cuprinde întreg domeniul tehnice s-a dezvoltat rapid în întreaga țară, atît în cadrul Academiei și departamentelor industriale cît și pe

Continuare în pag. a 3-a



# Momente din activitatea P. C. R. pentru libertatea și drepturile țărănimii

**P**artidul Comunist Român continuator al celor mai bune tradiții ale luptei de veacuri a poporului român pentru libertate națională și socială are rădăcini adinci în mișcarea muncitorească din țara noastră. În focul unor mari lupte de clasă, pentru revendicări economice și drepturi democratice pentru oamenii muncii, P.C.R. s-a bucurat de un larg sprijin din partea maselor largi ale celor ce muncesc. Astfel, cu toată teroarea dezlănțuită împotriva libertăților cetățenești de către clasele exploatoare, teroare care a culminat, în 1924, cu scoaterea Partidului Comunist Român în afara legii, lupta pentru eliberarea muncitorilor și țăranilor din robia economică nu a încetat.

P.C.R. a imbinat munca ilegală cu cea legală, a mobilizat și condus la luptă o serie de organizații de masă ca: U.T.C., Ajutorul Roșu, Sindicatele unitare, Comitetul pentru amnistie, Liga drepturilor omului, Liga contra terorii etc. Una dintre organizațiile legale de masă creată și condusă de P.C.R. în cadrul căreia partidul a imbinat formele luptei ilegale cu cele legale a fost și Blocul Muncitoresc-Țărănesc.

În condițiile ilegalității a avut loc Congresul al III-lea al P.C.R. care a dezbătut, între altele, și problema agrară. Congresul cerea partidului să conducă lupta zilnică a țăranilor împotriva exploatării și asupririi moșierilor, și a stăruit, în mod deosebit, asupra problemelor organizatorice. În iulie 1925, Plenara C.C. al P.C.R. a constatat că în România existau condiții prielnice pentru atragerea maselor țărănești la lupta împotriva regimului burghezo-moșieresc și pentru sprijinirea lor în luptele de apărare a drepturilor lor economice, politice și sociale. S-a adoptat, de asemenea, propunerea cu privire la unele alianțe electorale cu unele partide de opoziție, în vederea întăririi luptei „pentru răsturnarea guvernului marii burghezii”.

Cadrul activității partidului comunist în rindurile țărănimii nu se rezuma la acele alianțe electorale. P.C.R. a căutat să-și creeze posibilități largi de legătură cu masele. În acest scop, în toamna anului 1925, a înființat Blocul democrației muncitorești-țărănești, organizație de masă cu caracter politic, care și-a creat filiale în multe județe. (Începând din anul 1926, această organizație s-a numit Blocul Muncitoresc-Țărănesc). În 18 aprilie 1926, Conferința acestui bloc a adoptat un program care prevedea lupta împotriva terorii, a moșierilor și legilor antimuncitorești și antițăărănești; lupta pentru desființarea stării de asediu și a curții marțiale; pentru amnistie generală a deținuților politici democrați; pentru libertatea cuvintului și a presei, a întrunirilor și a organizării. Programul mai prevedea alegeri libere prin vot universal pentru toți cetățenii care au împlinit vârsta de 18 ani, ziua de lucru de 8 ore etc.

Programul Blocului Muncitoresc-Țărănesc prevedea exproprierea fără plată a întregului pământ până la 50 ha și împărțirea lui gratuită țăranilor, anularea tuturor datoriilor asupra pământurilor expropriate și ajutorarea țăranilor săraci cu sămînță, credite pe termen lung și inventar agricol.

Activitatea desfășurată de P.C.R. prin Blocul Muncitoresc-Țărănesc în mijlocul țăranilor a dus la intensificarea luptei țărănimii. Acțiunile țărănești, începând din 1926, s-au caracterizat printr-o combativitate crescândă. Numărul celor care se ridicau împotriva regimului burghezo-moșieresc era în continuă creștere. Vorbitorii la întruniri și manifestații, presa muncitorească și în special a Blocului Muncitoresc-Țărănesc (Dezrobirea, Înainte, Viața Muncitoare și altele) prezentau țăranilor cauzele mizeriei și sărăciei, îi îndemneau la luptă.

Nu vom uita curajul cu care comunistii au înfruntat teroarea autorităților. Mergând la sate, ei au ajutat

pe țărani să se ridice împotriva regimului burghezo-moșieresc, i-au condus la luptă. În primăvara anului 1926, un mare număr de țărani din comuna Focuri (Iași) au ocupat 400 ha de pământ. Acțiuni puternice țărănești au avut loc în județele Hunedoara, Dorohoi, Dej, Prahova. În județele Ilfov, Teleorman, Mehedinți, Timiș-Torontal, Bihor și altele, au fost de asemenea puternice mișcări țărănești. Astfel, la sfârșitul lui mai 1927, țăranii din comuna Mavrodin, județul Teleorman, au intrat cu plugurile pe moșia lui Anghel Capră. În 1928, revoltele țăranilor au continuat. Țăranii din comuna Tincăbești (Ilfov) s-au ridicat împotriva celor ce au vrut să le ia pământul. Au avut loc crunte ciocniri între ei și jandarmi. Patru țărani au căzut răpuși de gloanțe, alții au fost grav răniți. În comunele Vasilați și Dobrești (Ilfov), Sculeni (Iași), Ciucea (Cluj), Râscăieți (Dimbovița), precum și în alte sate din fostele județe Hunedoara, Suceava, Mehedinți, Sibiu etc., țăranii, luptând pentru drepturile lor asupra pământului, împotriva impozitelor împovărătoare, s-au răscolit împotriva autorităților.

Blocul Muncitoresc-Țărănesc, conceput de P.C.R. cu un program larg și permanent, a acționat la sate, mai intens, în timpul alegerilor. În campania electorală din anul 1928, prin Blocul Muncitoresc-Țărănesc, partidul comunist a organizat o serie de întruniri electorale în județele Dolj, Timiș-Torontal, Brașov etc. Acțiunea Blocului Muncitoresc-Țărănesc s-a intensificat an de an. Astfel, în alegerile din 1931, în ciuda tuturor persecuțiilor guvernului burghezo-moșieresc, au izbutit să intre în parlament 5 candidați ai Blocului Muncitoresc-Țărănesc.

Am cunoscut, indeaproape, multe dintre acțiunile Blocului Muncitoresc-Țărănesc, în special în campania electorală din 1931. Teroarea organelor de poliție și a jandarmilor era cruntă. Printr-o circulară, Ministerul de interne, direcția poliției și Siguranței generale ordona tuturor inspectoratelor regionale de poliție, să nu permită întrunirile Blocului Muncitoresc-Țărănesc decît cu autorizația specială a prefectilor de județ. De asemenea, era interzisă difuzarea manifestelor și a presei editată de Blocul Muncitoresc-Țărănesc.

„Veți proceda de așa manieră — ordona Ministerul de interne — încît fără să se vadă o violare fățișă să nu se permită întrunirile”.

Și organele poliției și jandarmierii au executat cu mult zel ordinul Ministerului de interne. În 10 februarie 1931 au fost confiscate, la Craiova, 3 000 exemplare din ziarul „Deșteptarea”. Peste trei zile au fost confiscate la București alte 3 000 exemplare. Agenții cei mai experimentați și mai vicleni au fost puși pe urmele comunistilor și ale cadrelor de conducere ale organelor Blocului Muncitoresc-Țărănesc. Ziua și noaptea, agenții siguranței urmăreau activitatea lor și raportau Siguranței generale chiar faptele cele mai mici și mai puțin semnificative. Patronilor de tipografie li se interzisese să tipărească vreun manifest. Și, pentru a asigura acest lucru, la fiecare dintre tipografiile erau postată agenți.

Datorită însă ingeniozității și perseverenței, membrii Blocului Muncitoresc-Țărănesc, îndrumați de comunisti, au înșelat, de nenumărate ori, vigilența agenților poliției și au tipărit manifeste, trimițându-le prin curieri speciali, în diferite sate ale țării.

Adevărate puteri de agenți au împins Bucureștii și alte orașe, cu scopul de a împiedica depunerea candidaturilor pentru alegerile parlamentare din 1931 și din 1932. Părăsind domiciliul legal, cunoscut de agenți, mulți dintre cei aflați în organele de conducere ale Blocului Muncitoresc-Țărănesc, la îndemnul comunistilor și-au schimbat domiciliul. În fostul sector IV-Verde, din București, depunerea listelor de can-

didat pentru alegerile din 1931 și 1932 au constituit o problemă grea. Străzile erau pline de agenți îmbrăcați în haine civile, ușile tribunalului strașnic păzite de agenți. Organizația sectorului IV-Verde a luat și ea măsurile necesare. A delegat, în loc de 42 oameni ciți cerea legea electorală, un număr mai mare. Aceștia au intrat în tribunal cite unul, avînd consemn să se întilnească la ora 11 în fața cabinetului judecătorului care înregistra depunerea listei de candidați. Unii delegați n-au putut ajunge la locul fixat deoarece au fost arestați. Totuși, numărul de 42 a fost completat și lista de candidați a fost înscrisă de tribunal.

Mai tîrziu, în special după cel de-al

V-lea Congres, P.C.R. și-a intensificat munca de sprijinire și mobilizare a oamenilor muncii de la sate, pentru continua întărire a alianței clasei muncitoare cu țărăimea.

Drumul luminos, străbătut de Partidul Comunist Român, de la înființare și pînă astăzi, a dovedit justetea politicii partidului, sub conducerea căruia poporul nostru a cucerit victorie după victorie. Astăzi, mai mult ca oricînd, strîns uniți în jurul lui, oamenii muncii de la orașe și sate își înzecesc puterile, lucrînd cu avînt pentru desăvîrșirea construirii socialismului, pe calea luminată de învățătura marxist-leninistă.

Ilie DAVID



Clădirea căminului cultural din comuna Mihail Kogălniceanu — Medgidia.

## GLORIOASA ANIVERSARE

(Urmare din pag. 1)

partidului. Conduși de partid, ei pășesc spre tot mai înalte piscuri. Muncesc cu avînt ducînd la îndeplinire Directivele celui de al IX-lea Congres al partidului, pentru înflorirea continuă a agriculturii socialiste, a satelor, a întregii țări.

— Partidul ne-a scos la lumină — spun adesea țăranii cînd aduc vorba despre viața lor nouă.

Le-a adus libertatea, prosperitatea și demnitatea pe care le-o smulseseră moșierii, cămătarii și tot soiul de lăcuste jefuitoare. Milioanele de țărani au astăzi o viață nouă. În trecut, așa cum spune poetul, ei au luptat apărîndu-și „sărăcia și nevoile”. Astăzi, strîns uniți în jurul înțeleptului ziditor, pun o cărămidă peste alta, se înalță zi de zi mai sus, pe schele, construindu-și, tot mai mareș, edificiul bunăstării și fericirii.



**Cu veacul comunist contemporan  
Belșug aducem, cîntece și soare  
Și slava țării luminînd prin ani  
Pentru partidul clasei muncitoare.**

Din montajul literar-muzical  
SLĂVIM PUTERNICUL PARTID  
de AL. ANDRÎTOIU și ION HOREA

## GÎNDURI CĂTRE CEL CARE NE-A SCOS LA LUMINĂ

Sînt o femeie simplă de la țară. Nu-s meșteră de vorbe mari. Dacă aș fi, aș face un cîntec și l-aș zice tare să mă audă toată țara. Dar mă mulțumesc cu vorbele mele și le pun aci, în scrisoare, așa cum îmi poruncește inima mea.

Muncesc și trăiesc într-o comună din Bărăgan. Grîndu îi zice. Gîndurile mele se îndreaptă întotdeauna către cel care ne-a scos la lumină și civilizație, către marele nostru călăuz: Partidul Comunist Român. Cea de-a 45-a aniversare a partidului găsește comuna noastră înnoită din temelii. Cooperativa agricolă în care muncesc eu e pe cît de puternică pe atît de bogată. Producțiile noastre de cereale sînt binecunoscute în tot raionul. Anul trecut holdele noastre de griu au rodit aproape 3 000 kg la hectar, iar din pădurile de porumb am recoltat o producție medie de 3 200 kg la hectar. Veniturile bănești pe care le-am obținut în 1965 au trecut de 18 600 000 lei. Partidul și statul ne-au ajutat să facem o agricultură modernă, în care producțiile să fie tot mai mari și eforturile noastre fizice mai ușoare. Mașinile și trac-

toarele, semințele de soi, îngrășămintele chimice, asistența tehnică, acestea și multe altele ne ajută din plin la dezvoltarea unei agriculturi intensive. Datorită producțiilor mari pe care le-am obținut, traiul bun a pășit tot mai mult în casele noastre. Aceasta se poate vedea și din faptul că într-un singur an — 1965 — locuitorii comunei noastre au cumpărat mărfuri de la cooperativă în valoare de peste 6 000 000 lei.

În cinstea aniversării partidului, comuna noastră s-a gătit de sărbătoare. Ulițele strălucesc de curățenie. Casele sînt curate iar cîmpul frumos. Griul des ca peria, vestește de pe acum desplerea magazinelor. Porumbul a răsărit și a început să crească. Noi ne întrecem pe ogoare, pentru ca să sporim și mai mult rodnicia pămîntului. Așa se întîmpină marile sărbători: cu muncă și cu victorii și cu ferestrele inimii deschise către soarele nostru: Partidul Comunist Român.

Magdalena MINEA  
C.A.P. Grîndu, raionul Urziceni



In casa colectivistului Palfi D. Iosif, din Vălenii de Argeș, raionul Turda.

## BUNĂSTAREA O DATORĂM PARTIDULUI

Printre unitățile agricole cărora, cu prilejul Congresului țărănimii cooperatiste, le-a fost conferit Ordinul Muncii, clasa I, se numără și C.A.P. Șimand. Această distincție este pentru noi, deopotrivă, o răsplătă și un îndemn. Prin ea avem o dovadă în plus a atenției cu care partidul și guvernul cîntăresc rezultatele muncii pe ogoare. Totodată, ne simțim obligați la o necontenită auto-depășire, la canalizarea strădaniilor noastre către realizarea de produse vegetale și animale mereu sporite.

Fie-mi îngăduit să număr aci cîteva din rezultatele pe care cooperativa noastră agricolă le-a obținut anul trecut. Producțiile medii realizate la hectar le-au întrecut pe cele planificate cu 1 190 kg la griu, cu 200 kg la porumb boabe și cu 6 000 kg la sfecla de zahăr. Sporurile ar fi fost și mai mari dacă nu ne-ar fi lovit grindina. Cantitatea de griu și porumb livrată statului pe bază de contract s-a cifrat la 1 698 tone. Și în zootehnie am avut producții bune: 2 270 litri de lapte pe cap de vacă furajată, 5,200 kg de lînă de la fiecare oaie etc. Am putut dobîndi astfel venituri mai mari cu 2 milioane decît prevăzusem în plan.

Șimand oferă astăzi tabloul unei așezări prospere, cu cămin cultural și cinematograf modern, cu două parcuri și cu un complex sportiv alcătuit din terenuri de fotbal, de handbal, de volei și o popicărie. Rețeaua comercială cuprinde un magazin universal, unul metalochimic, unul alimentară, două mixte, două bufete, o grădiniță de vară, brutărie și cofetărie. Străzile sînt așternute cu trotuare din dale de beton în lungime de 21 km. Toate casele sînt noi sau renovate. Numărul aparatelor de radio este de 497, al televizoarelor de 62, al bicicletelor de 1 080 iar al motocicletelor și motocicletelor de 80.

Toate acestea vorbesc de la sine despre nivelul de trai al cooperativistilor agricoli. Și pentru ca tabloul bunăstării lor să fie complet, vreau să amintesc că, pînă la sfîrșitul anului, vom da în exploatare casa de odihnă de la Dezna-Gurahonț, unde se vor putea recrea cite 70 de membri cooperatori pe serie.

Vorbînd despre puterea economică a C.A.P. Șimand, trebuie, înainte de toate, să subliniez ajutorul pe care ni l-au dat partidul și statul nostru. Nu mai departe decît la sfîrșitul anului trecut, noi am primit credite pe termen lung în valoare de 2 milioane lei, pentru construirea unei mari sere de tip solar. Această seră am făcut-o cu meșterii noștri, după un proiect propriu, din folii de polietilenă pe rame de lemn, susținute pe stîlpi de țevă metalică din deșeu, plantați în beton. Materialele sînt ieftine iar construcția se poate face într-un timp scurt. Noi am realizat în patru luni, la un preț de cost de zece ori mai mic decît cel al serei cu geamuri. Cultivînd roșii timpurii și țirzii pentru export, vom obține venituri de cel puțin 350 000 lei de la fiecare hectar de seră tip solar. Deci, încă din primul an, ne vom scoate cheltuielile și vom rămîne cu cîștig. În 1970, suprafața ocupată de acest tip de seră va fi de 40 hectare.

Firește, succesele noastre nu sînt decît pirăușă ce se varsă în marele fluviu al realizărilor cu care patria întregă întîmpină ziua de 8 Mai. Bunăstarea o datorăm partidului, țărărarul vieții noi. Lui îi închinăm, în pragul mării sărbătorii, gîndurile și faptele noastre cele mai bune.

Ion CORBACI  
președintele C.A.P. Șimand,  
regiunea Crișana

## DIN TOATĂ INIMA: MULȚAM!

Dacă aș fi întrebat ce mi-a adus mie și familiei mele munca în cooperativa agricolă de producție, aș putea întocmai drept răspuns o întreagă listă. Aș începe bunăoară chiar cu casa, pe care am lărgit-o și am renovat-o. Serile sînt mult mai plăcute astăzi în casa noastră, decît pe vremea cînd eram flăcău. Avem radio și televizor, lucruri de care nu ne-am putut bucura pînă la electrificarea comunei. Și treburile casnice sînt mai ușoare: avem fier de călcat electric, mașină de spălat și ne gîndim acum să cumpărăm și o mașină de gătit electrică. În fiecare noapte, am rînduit mobilă nouă, modernă. De cînd sîntem membri ai cooperativei agricole, civilizația și confortul ne-au trecut pragul. Oricînd ne vine, cu bucate din belșug cu uia de vin.

La noi, cine muncește are. Anul trecut, eu cu soția și cu tatăl meu am făcut 1 025 de zile-muncă, primind 14 350 lei, 7 585 kg de griu și de porumb boabe, 125 kg de zahăr, apoi orz, paie, coceni și 1 538 bucăți de țiglă arsă. Aș mai adăuga la toate acestea suma de 2 127 lei primită ca retribuție suplimentară. Și dacă e să socotim totul, atunci amintesc aici și ajutorul de boală pe care mama mea îl primește de la cooperativă.

Viața noastră îndestulată noi știm că o datorăm partidului. Urmîndu-i învățătura, mergînd pe drumul muncii laolaltă, urcăm treptele bunăstării. Partidului nostru îi spunem din toată inima: mulțam!

Ilie I. ITINEANȚ  
șef de echipă la C.A.P. Checea,  
regiunea Banat

# ȘTIINȚELE TEHNICE ȘI DEZVOLTAREA ECONOMIEI NAȚIONALE

(Urmare din pag. 1)

În facultățile de profil ale învățămîntului superior. În prezent, dispunem de un important potențial științific, reprezentat prin institute și centre de cercetări ca de pildă: Institutul de mecanica fluidelor, Institutul de energetică, Centrul de mecanica solidelor — ale Academiei, în București — și Centrele de cercetări tehnice din Timișoara și Iași. De asemenea, amintim și marile institute departamentale: Institutul de cercetări metalurgice, Institutul de studii și cercetări hidrotehnice, recentul Institut de cercetări în construcția de mașini, Institutul de cercetări electrotehnice și altele.

Rolul muncii acestor institute și a numeroșilor faclități cu profil tehnic din București, Cluj, Iași, Timișoara etc. este valorificat printr-o colaborare

din ce în ce mai strînsă cu rețeaua de laboratoare de cercetări uzinale de pe lîngă marile combinate, uzine și fabrici (Hunedoara, Reșița, Uzinele de vagoane-Arad, Electroputere-Craiova, Tractorul-Brașov, 23 August-București etc.). Întregă această activitate va spori considerabil în condițiile creării Consiliului Național al Cercetării Științifice, care are sarcina de a asigura realizarea politicii partidului și guvernului nostru privind dezvoltarea cercetării științifice și legarea ei de cerințele concrete ale economiei și culturii României socialiste.

Dezvoltarea impetuoasă a industriei noastre socialiste și, în primul rînd a industriei grele cu pivotul ei principal — industria constructoare de mașini și gazează condiții deosebit de favorabile și dezvoltării bazei tehnico-materiale de agricultură. În anii cincinalului, în care am intrat de curînd,

agricultura noastră va primi noi și numeroase mașini agricole, îngrășăminte chimice etc., ceea ce va duce la o mai bună lucrare a pămîntului, la obținerea de producții mai mari la hectar.

Dacă înainte de 23 August 1944 cercetarea științifică tehnică era aproape inexistentă, în prezent, față de condițiile create științei de Partidul Comunist Român și de guvernul țării noastre, unitățile tehnice, cu baza lor materială și experiența dobîndită de cadrele lor, reprezintă o pirghie care va aduce contribuții importante la înflorirea patriei socialiste. Ele reprezintă una din realizările de preț ale partidului nostru, ale conducerii sale înțelepte. În aceste condiții oamenii de știință și cercetătorii noștri, întîmpină cu eforturi sporite marea sărbătoare — cea de-a 45-a aniversare a Partidului Comunist Român.



## În cinstea glorioasei aniversări

De-a lungul și de-a latul țării oamenii muncii din industrie, șantiere, din exploatarea miniere, petroliere și forestiere, de pe întinsele ogoare, raportează cu îndreptățită mândrie că angajamentele luate în cinstea celei de a 45-a aniversări a creării partidului au fost îndeplinite și depășite.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderile regiunii Brașov au dat peste plan în aceste patru luni ale anului produse în valoare de circa 85 milioane de lei. 80 de întreprinderi și unități economice și-au îndeplinit cu mult înainte de termen planul pe patru luni.

Succese însemnate au obținut colectivele de muncă ale Combinatului petrochimic din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Antrenați în întrecerea socialistă muncitorii și tehnicienii acestui combinat au produs peste plan 1 393 tone acid clorhidric de sinteză, 451 tone sodă caustică, 3 165 tone de insecticide condiționate pentru agricultură, 315 tone hexacloran și aproape 23 de mii tone produse petrolifere.

În Oltenia, alături de muncitorii și tehnicienii din fabrici și uzine, din exploatarea miniere și petrolifere și de pe șantiere care au obținut importante succese, oamenii muncii de pe ogoare au izbutit în numai 20 de zile să termine semănatul porumbului în întreaga regiune. Se cuvine subliniată strădania de a întâmpina glorioasa aniversare cu angajamentele depășite și mai ales prin lucrări de cea mai bună calitate.

2 636 tone laminate finite pline, 420 tone oțel, 18 000 tone m.p. țesături, 681 tone ulei comestibil și multe mii de tone alte produse, toate peste prevederile planului, iată zestrea cu care oamenii muncii din regiunea Galați întâmpină ziua de 8 Mai. Valoarea producției globale realizată peste plan se ridică la peste 64 de milioane. Pe ogoare încă de la 26 aprilie întreaga suprafață destinată culturii de porumb a fost însămințată.

În marea întrecere în cinstea glorioasei aniversări Maramureșul ocupă de asemenea un loc de cinste. Harnicul colectiv de muncă al Uzinei „1 Mai” și-a depășit angajamentul luat cu o producție în valoare de peste 11 milioane lei.

Toate la un loc, împreună cu miile de alte succese obținute de oamenii muncii din toate cele 16 regiuni ale patriei, sint o minunată dovadă a dragostei și a dorinței întregului nostru popor de a întâmpina măreața aniversare cu fapte din cele mai deosebite.



Terasări de terenuri în Drăgășani, regiunea Argeș

## PĂMÎNTURI NOI

La cele trei guri de vărsare în mare ale Dunării, se poate observa un fenomen extrem de interesant: felul în care ia naștere cel mai nou pământ al țării. Apele care trebuie ținute în friu cu diguri înalte pentru a proteja pe alocuri terenuri necesare agriculturii, își sapă singure mormintul la extremitatea estică a țării, clădind uscat nou, din cele peste o sută de milioane de tone de mil pe care le depozitează la pragul mării, îngustându-i, încet dar sigur, aria. Cel mai nou pământ al țării, imagine care redă în mic un proces analog desfășurat cu impetuozitate la scara planetei în ere geologice îndepărtate. Pe acest pământ vor răsări iarba, stuful, florile, aici aterizează pentru odihnă și hrană păsările deltei, acostează bărcile pescarilor... Un pământ cu totul nou, împins spre lumina dătătoare de viață a soarelui, mustind de puteri germinative primare. E interesant de știut că vechea Licostroma, Chilia veche de astăzi, cetate genoveză la Pontul Euxin, datorită hărniciei constructorilor a Dunării a rămas la aproximativ 40 de kilometri de apa sărată a mării în decursul a cinci secole. Dar dacă astfel de pământuri noi se adaugă uscatului într-un ritm relativ moderat, neîntrind încă în vederile unei exploatare agricole imediate, rămânând doar ca o curiozitate științifică, geografică și geologică, există o febrilă activitate desfășurată judicios de către țărani cooperatori de a introduce, în circuitul productiv, teritorii înainte tot atât de inaccesibile agriculturii ca și ogoarele lichide ale mării. Un pământ pe care-l putem socoti, utilizând metafora, tot atât de nou ca și cel de la gurile Dunării, observând că oamenii, spre deosebire de forțele oarbe ale naturii, îl fac, cu ajutorul datelor științei agricole, să producă imediat. Ne referim la numeroase dealuri — canarale ale Dobrogei pe care înainte se cățarau doar caprele sprintene și care astăzi, multe dintre ele, sculptate în trepte largi, poartă, ca uriașe stative, livezi de pomi fructiferi și butuci

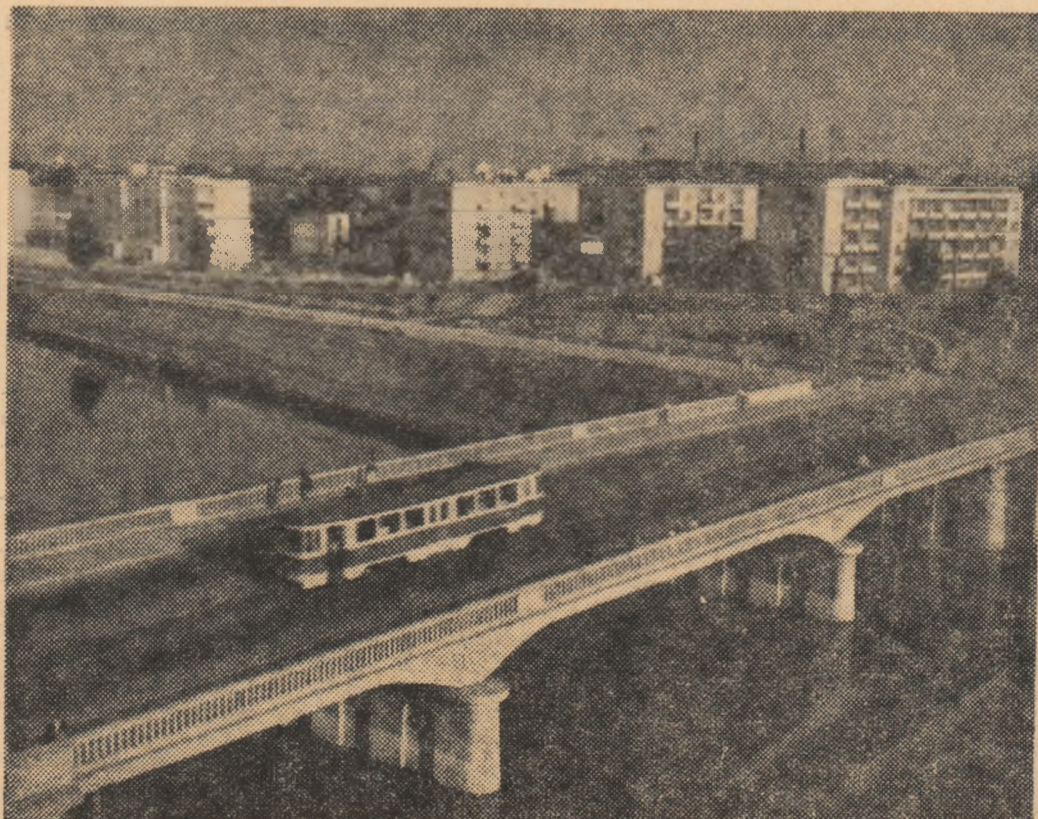
de viță de vie. Mii și mii de hectare de pământ oferit luminii soarelui printr-o muncă tenace, cu cazmaua și tirnăcopul, ferchezuite, aranjate cu mîgală, ferite de năvala viiturilor prin șanțuri și canale colectoare ale apelor, marcate de benzi de pământ roditor cărat uneori cu targa pe costișele abrupte de piatră. Celebrele dealuri de cretă de la Murfatlar, vizibile din goana trenului pe valea Cara Su, nu mai strălucesc albe și sterpe în soare. Retina e izbită de culoarea verde a viței de vie. Coastele rănite de intemperii și-au obiojit rănile de calcar cu blana verde a unei vegetații capabile să umple, toamna, cupule cu nectarul zeului Dionisos. Tot aceste dealuri, rănite odinioară de vijelia apelor pluvionare și de vînt, ne umplu vara fructierele cu piersici mari ciț pumnul, concentrate ale hărniciei colective omenești.

Pământ nou, zmul din ghearele degradării, la viață, de către spiritul fecund al omului. L-am descoperit nu numai în Dobrogea. Regiunea Argeș, în partea ei mai de nord, are astfel de terenuri de cițiva ani — spor apreciabil la numărul de hectare productive aflate în statisticile sale agricole. Orientate tot spre fața soarelui, foșnesc pe terasele prospăt trasate păduri de pomi fructiferi ori saltă viguroasă, pe palierale moderne de sîrmă susținută de stilpi de beton, o viță nobilă de vie, care oferă ciorchini demni de a fi arătați la expozițiile internaționale. Voi cita numai un punct de acest fel, în raza vederilor celor care călătoresc spre Slatina: Valea Mare. Același spor în suprafața agricolă a țării oferă cu prisosință și alte regiuni — București, Oltenia, Galați etc.

Am început acest reportaj amintind că Dunărea, la punctul său terminus, crează harnică noi pământuri prin depozitarea milioanei de tone de mil. Un fenomen natural foarte interesant. Dunărea însă, în alte puncte ale traseului său, a invadat terenuri care nu-i aparțineau. Dovadă că ceea ce cucerea prin revărsările de primăvară, reda spre vară și toamnă prin retragerea în matca sa firească. Destul însă ca aceste pământuri supuse capriciilor sale să nu poată fi folosite gospodărește. Oferta ei din deltă prin nașterea celui mai finăr pământ, geologiceste vorbind, nu compensează nici pe departe pierderile din luncile sale. Oamenii au făcut socoteli amănunțite, planuri bine fundate și ofensiva a fost declanșată cu toate forțele create de industria modernă din țara noastră. Directivele celui de al IX-lea Congres al partidului vorbesc despre o creștere importantă a producției vegetale și animale în perioada anilor 1966—1970. Sint prevăzute pentru creșterea aceasta și pentru o mai mare stabilitate a recoltelor lucrări vaste de hidroameliorații, de combatere a eroziunii solurilor, de fertilizare a terenurilor sărătoase, podzolice etc. În anii 1966—1970 se va amena pentru irigații o suprafață de circa 400 000 de hectare. Am văzut lucrările din lunca Dunării. Sint de-o vastitate impresionantă și nu pot fi cuprinse cu mintea ci numai desfășurînd în fața ochilor harta acestei zone. Am văzut ciț de puternic este acest pământ în recoltele record de porumb pe care le-a dat în anii din urmă. Efortul de domesticire a apelor, de zăgăzuire a forței lor distructive este pe deplin răsplătit.

Pământuri noi, datorite prin energia constructoare și tenacitatea umană circuitului productiv. Ele intră în sfera agriculturii noastre socialiste constituind sporuri apreciabile de cereale. Îmbogățind numărul de hectare arabile, ele intră, de asemenea, în sfera unei agriculturi intensive, investite cu toate atributele științifice și tehnice moderne.

Dionisie ȘINCAN



Blocuri noi pe Calea

Clujului din Oradea



## IMN

O, țara mea, vei fi și tu mireasă  
în comunism cu-atâtea țări surori,  
iar rochia de roșie mătasă  
va scintea de stele și de flori.

O, țara mea, îți vom aduce zestre  
uzine, sonde, grâne arămii,  
mușcatele ce ard pe la ferestre  
și doinele din munții fumurii.

O, țara mea, la nunta-ți, fericite,  
lungi buciume și fluiere de soc  
suna-vor de pe creste aurite  
să-și facă primăvara-n inimi loc!

Și ca să-ți fie nunta arătoasă,  
nepotolite horele în drum,  
eu pentru tine, țara mea, mireasă,  
cântarea o încep de pe acum!

Nicolae TĂUTU

(Din volumul în curs de apariție la  
Editura Militară: „Omagiul anilor de  
aur“).

## PARTID AL AZI

## SOARELUI MAI SĂRUT

Cel mai frumos  
Din cantecele toate  
Partidului  
Și steagurilor sale!  
Al libertății este el!  
Al frumuseții!  
Și al bucuriei vieții de-a da  
Viață!  
Partid al soarelui!  
Partid al piinii!  
Al împlinirii visurilor noastre!  
Făclia lui pe noi ne încălzește  
Și-i arde

Pe vrăjmași  
Necruțătoare.  
Pe drumurile-i largi  
Poporul cîntă  
Și-un viitor de aur  
Se arată.  
Din pisc în pisc  
Desfășurându-i steagul  
Noi,  
Vom trăi în veacurile  
toate!

Victor TULBURE

(Fragment din poemul: „Soarele  
României“).

Partid iubit, nu te știam pe unde ești  
dar te chemam să-mi umpli anii tineri  
nu mai credeam de mult în Sfînta Vineri  
din viața mea de trudă născoceam povești.

Credeam în ele, mă-mbătam de soare,  
te căutam în ierburi și în plaiuri  
și însemnam în luptă iaduri, raiuri,  
și lupi inverșunați și căprioare.

Credeam în uri adinci și în iubire,  
în visul mai înalt decît gîndirea,  
în miezul lui să aflu nesfîrșirea  
și ruperile noi spre împlinire.

Credeam în om, suprema mea-ndoială, —  
o știu din mine-n drumul spre sublim:  
adinc de viață, pisc de fîntîrim —  
credeam în omul-brad ce-mi cere socoteală.

Partid iubit! Eu te-am aflat în anii grei de lut, —  
era atunci în neagră smoală țara  
și am văzut în tine primăvara.  
Azi, mai sărut icoana celor ce-au căzut.

Ion BANUȚA

ÎNFLOREȘTE  
ARTA AMATOARE

Printre manifestările de masă  
care au luat o mare amploare  
în anii noștri, la loc de frunte  
stă mișcarea artistică de amatori.  
Imprejurarea fericită a făcut ca să  
țau parte ca președinte al juriului la  
mai toate concursurile echipelor de  
teatru sătești.

Alături de echipele de dansuri, co-  
ruri sau brigăzi, echipele de teatru  
au cultivat în rîndurile maselor de  
operatori dragostea pentru frumos,  
clarificînd în același timp prin pie-  
sele din repertoriu, probleme majore  
din munca și viața satelor patriei.

Asistînd, cum am spus, și în Bucu-  
rești precum și în diferite orașe și  
sate din țară la concursurile din ul-  
timii ani, mi-am dat seama pe de-  
plin de marea însemnătate în cultu-  
ralizarea maselor a acestor înjghe-  
bări de teatru, răspîndite de-a lungul  
și de-a latul țării.

Nenumărate sînt echipele de ar-  
tiști amatori de teatru de pe lîngă  
căminele culturale de la sate. Nu mai  
vorbesc de echipele de amatori de pe  
lîngă casele de cultură și sindicate.  
Interesant este că în componența lor  
între oameni din toate straturile so-  
ciale și de toate vîrstele. De la copi-  
lul de 12 ani pînă la moșneagul  
de 65.

Matei Millo, marele nostru artist,  
întemeietorul realismului scenic în  
țara noastră, spunea că alături de  
școala teatrului este cel mai bun mij-  
loc de ridicare a poporului. Cîtă  
dreptate avea!

Teatrul, prin mijloacele lui speci-  
fice, poate avea o acțiune directă și  
eficace asupra spectatorului. Aceasta  
se datorește în bună măsură și re-  
pertoriului tot mai variat. Găsim în  
el clasici ai dramaturgiei naționale:  
Alecsandri, Caragiale, Delavrancea,  
etc. precum și nenumăratele piese  
originale abordînd aspecte actuale  
din viața poporului. În repertoriul tot  
mai multor echipe întîlnim de ase-  
menea numele clasicii universale:  
Molière, Cehov, Gogol, Schiller. Lu-  
cruri îmbucurătoare se pot spune  
despre creșterea măiestriei artistice  
a formațiilor de amatori. Am asistat  
la multe spectacole valoroase cu in-  
terpreți talentați care-și trăiau intens  
rolurile, spectacole în care și ultimul  
figurant lua parte cu tot sufletul la  
acțiune.

Învățători, profesori și alți intelec-  
tualii ai satului își dedică eforturile  
ridicării neîncetate a nivelului echi-  
pelor artistice, bunei orientări a re-  
pertoriului lor. O contribuție de preț  
o constituie și ajutorul neprecupețit

al regizorilor și actorilor teatrelor din  
București și provincie.

Înflorirea de azi a teatrului popu-  
lar și artei amatoare în general, se  
datorește încurajării depline de care  
se bucură din partea statului nostru.  
Echipelor și interpreților fruntași ca  
și îndrumătorilor lor li se acordă pre-  
mii și distincții cu prilejul fiecărei  
competiții. A fost o vreme cînd nu-  
mărul echipelor de teatru ca și a ce-  
lorlalte echipe de artiști amatori era  
tare mic (în tinerețea mea le numă-  
ram pe degete). Astăzi, ele se nu-  
mără cu mîile îndeplinindu-și nobila  
misiune de educare socialistă a oa-  
menilor muncii de la orașe și sate.  
Este o părticică din marea operă de  
culturalizare desfășurată pe un front  
tot mai larg sub îndrumarea atentă  
și neobosită a partidului.

Costache ANTONIU

Artist al poporului



Secția cojocărie a cooperativei meșteșugărești  
„Dela” din Cîmpulung Moldovenesc. Aici se  
lucrează cojocile și bundițe cu motive naționale.

M-am așteptat, după ce am pus în-  
trebarea, ca statisticianul să  
apeleze la registrele și reper-  
toarele sale ca să poată răspunde.  
Dar n-a fost așa. Omul din fața mea  
și-a tras scaunul mai aproape de bi-  
rou, și-a deșurubat stiloul și a încep-  
put a înșira pe o filă, din memorie:  
„Săli de clasă, noi, în 1963: 248; în  
1964: 228; în 1965: 149. Cele mai  
multe au fost construite din contri-  
buție cetățenească. Oamenii sînt foar-  
te săritori cînd e vorba de școală!...  
În ceea ce privește căminele cultu-  
rale, numărul locurilor sălilor de  
spectacole a crescut astfel: în 1963:  
963 locuri; în 1964: 2.900 locuri; în  
1965: 4.250 locuri“.

— Interesantă paralelă, am obser-  
vat eu notînd cifrele. Reflecția era  
pentru mine insumi. Nu credeam nici  
pe departe că pe statistician l-ar pu-  
tea antrena o discuție despre cifrele  
pe care le înșiră și le tot reinscrie,  
le schimbă și le rontunjește, an de  
an, lună de lună. Eram convins că  
din obișnuință profesională cifrele  
acestea nu mai trezesc ecouri în ființa  
lui.

— Într-adevăr, o foarte interesantă  
paralelă, l-am auzit rostind. Cons-  
trucția sălilor de clasă în descreștere,  
iar cea a sălilor căminelor culturale  
în creștere. Dar totul e cit se poate  
de firesc. Școala, realizîndu-și sar-  
cinile, deschide drum, mai departe,  
satisfacerii depline a cerințelor artis-

Dialog  
la  
Suceava

tice. Descreșterea numărului de cons-  
trucții școlare, în cursul anilor, este  
la fel de pozitivă ca și creșterea cons-  
trucțiilor de utilitate artistică. În-  
seamnă că sîntem foarte aproape de  
rezolvarea problemei construcțiilor  
școlare...

Dar iată și o altă cifră pe care o  
alătur celor de pînă acum: 15.000 de  
case noi în mediul rural. E vorba de  
construcțiile aceluiași trei ani: 1963,  
1964, 1965. Deci în numai trei ani,  
15.000 de familii țărănești din regiu-  
nea Suceava și-au construit case  
noi... Încercați să citiți subtextul a-  
cestei cifre... Sau să vedeți dincolo  
de ea. Ei bine, veți avea multe de ci-  
tit sau de văzut... Hotărît lucru, sta-  
tisticianul din Suceava m-a uimit.  
L-am privit cîteva clipe: îmi plăcea  
cum zîmbește, cu cită mîndrie zim-  
bește, și cum așteaptă, cu o ciudată

nerăbdare, să mă vadă pătrunzînd în-  
țelesul acelei cifre.

Eu am început să trec în revistă  
cele 15.000 de case noi, din care vă-  
zusem atîtea și la Roma-Botoșani, și  
la Vlăsinești-Săveni, și la Volovăț-  
Rădăuți, și la Bosanci-Suceava, și la  
Dolhăști-Fălticeni; 15.000 de case noi  
acoperite cu țiglă sau cu tablă, cu  
mușcate în ferestre sau cu perdele  
albe umflate de vînt; 15.000 de case  
noi în care intră, seara, venind din  
cîmpiile verzi și întinse, Ana Culi-  
diuc sau Andrei Bădeliță, Ion Șalari  
sau Dumitru Moloce, Gheorghe Ili-  
soi sau mii și mii de alți gospodari  
ai grîului și ai vinului, ai miorilor  
grase și ai porumbiștilor cu luceferi  
în știuleți... Pe fiecare din ele, sau  
din cele construite pînă în 1963, se  
văd urmele mîinilor acestor oameni  
vrednici.

Am stat să citesc și să văd sub-  
textul unor cifre care ne sporesc me-  
reu bucuria și mîndria, lîngă sta-  
tisticianul care ardea de nerăbdare  
să-mi spună la sfîrșit:

— Și totuși cifrele acestea nu mai  
sînt actuale. Au crescut, au crescut  
mult, s-au rotunjit. Încercați să le  
ghiciți pe cele cu adevărat actuale.  
Noi, de!... pe noi statisticienii ne de-  
pășesc mereu... Și asta pe mine mă  
bucură peste măsură, pe cîntea  
mea!...

Dragoș VICOL



# CONTRIBUȚIA CHIMIEI LA RIDICAREA PRODUCȚIEI AGRICOLE

## Folosirea chibzuită a îngrășămintelor chimice

Cuceririle chimiei își găsesc o largă aplicare în agricultură și joacă un rol determinant în ridicarea productivității și rentabilității ei. Ele îmbrățișează diferite sectoare: aprovizionarea cu insectofungicide pentru combaterea diferitelor boli și dăunători ai plantelor, producerea ierbicidelor, pentru combaterea chimică a buruienilor, producerea unor substanțe care grăbesc creșterea plantelor, a aprovizionarea cu substanțe chimice de uz zooveterinar, produse din mase plastice pentru ambalaje, folii de polietilenă pentru legumicultură, conducte pentru irigații.

Contribuția cea mai de seamă a chimiei la ridicarea producției agricole o constituie îngrășămintele chimice. Din sporul de recoltă realizat la griu, de pildă, 34 la sută se datorește mecanizării, 15 la sută soiurilor ameliorate, 12 la sută rotației culturilor și partea cea mai mare — 39 la sută revine îngrășămintelor.

Dezvoltarea unei puternice industrii de îngrășăminte chimice a fost una din preocupările de bază ale partidului și guvernului. Directivele celui de-al IX-lea Congres al partidului prevăd pentru anul 1970 o producție de 1.100.000 tone îngrășăminte exprimate în substanță activă, ceea ce înseamnă de 3,8 ori mai multe îngrășăminte decât în anul 1965, într-un sortiment mai bogat și cu eficiență economică ridicată. În anul 1966 se vor produce cu 50 la sută mai multe îngrășăminte decât în anul 1965.

Folosirea rațională a îngrășămintelor este o problemă de agrotehnică diferențiată. Nu obținem recolte din îngrășăminte, ci din soluri îngrășate. Pentru a aplica rațional îngrășămintele trebuie să cunoaștem în primul rind, solul cu capacitatea lui de a mobiliza elementele nutritive din rezervele naturale. Trebuie să cunoaștem apoi cerințele față de elementele nutritive ale plantei ce se cultivă. Plantele manifestă cerințe diferite față de elementele nutritive pe diferitele tipuri de sol. Printr-o agrotehnică superioară căutăm să mobilizăm cantități cât mai mari de elemente nutritive din rezervele solului. Îngrășăminte aplicăm numai atât cât este necesar pentru a întregi ce nu poate mobiliza solul pentru a satisface cerințele plantei cultivate.

Este greșită ideea că în aplicarea îngrășămintelor ne putem orienta numai după conținutul de elemente nutritive dat de analiza chimică. Analiza chimică poate constitui un îndreptar numai cind este corelată cu o cunoaștere perfectă a cerințelor plantei în condițiile concrete de sol și climă ale locului la care se referă.

Griul și porumbul, de pildă, valorifică bine îngrășămintele chimice și în primul rind pe cele cu azot pe solurile din regiunile umede, în timp ce pe solurile negre din regiunile secetoase — pe cernoziomuri — griul, cu deosebire soiurile intensive și rezistente la secetă și cădere, valorifică, mult mai bine decât porumbul, îngrășămintele minerale. Cu aceleași doze de îngrășăminte pe cernoziomul ciocolatiu din sudul țării și anume 200 kg/ha azotat de amoniu și 400 kg/ha superfosfat, aplicate împreună an de an, atât la porumb cât și la griu, s-a obținut în medie din 4 ani de experiență un spor de producție de numai 623 kg/ha boabe la porumb, adică 4,8 kg boabe pe kg substanță activă din îngrășămintă, în timp ce la griu sporul de producție a fost mult mai mare și anume de 1.465 kg la ha boabe, adică 11,4 kg boabe la 1 kg îngrășămintă substanță activă. În urma calculelor efectuate s-a stabilit că aplicarea îngrășămintelor este rentabilă numai cind se realizează cel puțin 5 kg boabe porumb și 4 kg boabe griu la 1 kg substanță activă din îngrășămintă.

Dozele moderate de îngrășăminte sînt cele mai eficiente. Folosirea acestor doze asigură obținerea unui spor de recoltă cu mult mai mare la fiecare kg de substanță activă. Așa, de pildă, într-o serie de experiențe întreprinse tot pe cernoziomul ciocolatiu de la Heana raionul Lehliu, s-a obținut la soiul de griu Bezostaiia 1, cultivat după porumb cu dozele de 150 kg/ha azotat de amoniu dat împreună cu 300 kg/ha superfosfat, un spor de recoltă de 1.102 kg boabe față de recolta obținută pe solul neîngrășat, în timp ce cu doza dublă de îngrășăminte (300 kg/ha azotat de amoniu dat împreună cu 600 kg/ha superfosfat). Sporul de producție a fost de 1.553 kg boabe la hectar. Cu dozele moderate, sporul de recoltă ce a revenit pentru fiecare kilogram de îngrășămintă a fost de 11,5 kg boabe, în timp

ce cu dozele mari sporul a fost de numai 8,1 kg boabe. Este deci mult mai bine ca, pînă vom avea îngrășăminte în cantități indesele, să le folosim în doze mai mici, pentru că astfel să putem fertiliza suprafețe mai mari.

Pe solurile din regiunile umede, acide, îngrășămintele chimice trebuie aplicate numai după ce s-au luat măsuri pentru combaterea acidității prin aplicarea amendamentelor cu calciu.

Dintre amendamentele cu calciu s-au obținut rezultate

bune, atît cu piatra de var fin măcinată, cît și cu rezidurile industriale bogate în calciu, de la fabricile de zahăr, ciment și sodă, aplicate în cantități de 4—6 tone la ha. Este mai bine să se repete calcarizarea mai des, o dată la 4 ani, cu doze moderate, decît să se aplice doze mari la intervale lungi de timp.

Dacă îngrășămintele cu azot sînt aplicate singure, sub formă de azotat de amoniu, pe solurile foarte acide (cu pH sub 4) și neamendate, producția de porumb nu sporește ci scade. În schimb, îngrășarea rațională cu îngrășăminte care sînt conținute toate cele trei elemente nutritive necesare în primul rind în nutriția plantelor (azot, fosfor și potasiu) pe terenuri bine calcarizate, duc la producții mari și pe aceste soluri acide. La porumb, de pildă, în media din patru ani de experiență făcută la stațiunea experimentală Livada-Maramureș, s-a realizat cu 300 kg/ha azotat de amoniu, 400

kg/ha superfosfat și 150 kg/ha sare potasică, un spor de recoltă de 2.010 kg la ha boabe, ceea ce a însemnat 86 la sută față de solul acid neîngrășat, sărac, cu textura mai ușoară, calcarizat cu 5 t piatră de var fin măcinată.

În urma cercetărilor mai noi s-a constatat, așadar, necesitatea fertilizării porumbului cu potasiu alături de azot și fosfor pe podzolurile puternic acide și cu textură mai ușoară. Pe solurile acide bine calcarizate, eficacitatea îngrășămintelor chimice crește.

Aplicate diferențiat, pe baza unei temeinice cunoașteri a tipului de sol și a cerințelor față de elementele nutritive a plantelor cultivate, îngrășămintele chimice constituie unul din mijloacele cele mai puternice de sporire a producției agricole.

Dr. Docent  
Grigore COCULESCU  
Șef Secție I.C.C.P.T. Fundulea,  
București

## COMBINATUL DINTRE CETATEA BANILOR ȘI JIU

● Materii prime la discreție ● 14 fabrici ● Un procedeu care exclude reziduurile ● Produse peste plan în valoare de mai bine de 3 milioane lei

Văzute în bătaia razelor de soare, agregatele argintii ale Combinatului chimic Craiova par tot ațtea uriașe lentile care amplifică lumina și o revarsă în jerbe. Instalațiile de înaltă tehnici-tate ocupă 80 de hectare. O adevărată pădure cu trunchiuri și ramuri de metal! Așa își vor fi închipuit cei mai îndrăzneți autori de literatură științifico-fantastică de la sfîrșitul veacului trecut uzinele viitorului foarte îndepărtat. Socialismul depășește acum previziunile cele mai înfierbîntate. Nici că se poate închipui ceva mai modern, în materie de industrie chimică, decît combinatul craiovean, cea mai mare unitate de acest fel din țara noastră.

Dar să vedem ce materii prime înghite colosul dintre Jiu și vechea Cetate a Banilor. Hrana lui, necrezut de simplă și de ieftină, este alcătuită din gaze naturale, aer și apă. Toate acestea se găsesc din belșug. Omul le trece prin complicatele instalații ale celor 14 fabrici, cite are combinatul, și le supune unor procese chimice complexe. Din gazul metan, se obține amoniac, care este materia primă pentru fabricarea acidului azotic și a azotatului de amoniu, îngrășămintă chimică sub formă de granule albe și rotunde, atît de cunoscut de la o vreme oamenilor, muncii de pe ogoare. Azotul și oxigenul se obțin din aerul atmosferic captat de un turbocompresor, filtrat de impurități, uscat și introdus, după ce i s-a făcut astfel toaleta, în blocul de separare unde se ating temperaturi de minus 190 grade. În sfîrșit, din amoniac și bioxid de carbon (obținut de la fabricarea amoniacului) se produce, în mari autoclave, la presiuni și temperaturi înalte, un alt important îngrășămintă chimic: ureea. Lucrătorii din zootehnie o cunosc bine. Este o substanță cristalizată, fără miros și cu gust amar, folosită cu tot mai mult succes ca înlocuitor rațional al proteinei în hrana taurinelor puse la îngrășat.

Ciclul combinatului este complet. Fiecare fabrică crează materie primă altei fabrici, procedeu ce exclude cu desăvîrșire rezidurile. Întregul complex este caracterizat printr-un înalt grad de mecanizare și automatizare a procesului tehnologic. Aparatle indicatoare și de control prelungesc veghea omului cu mii de simțuri fine. Operato-

rul de la pupitru dirijează cu ajutorul simplelor butoane procesul chimizării complexe a gazelor naturale. Atingerea parametrilor proiectați cere atenție maximă.

Operatorii chimiști, inginerii tehnologi, maistrii și laboranții duc o luptă pasionată pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. Producția globală și producția marfă dată peste plan pe primul trimestru al anului însumează mai bine de 3 milioane lei. Economiei naționale i-au fost livrate peste prevederi 190.000 mc de oxigen, 1.100 tone de acid azotic, 150 tone de amoniac și 1.596 tone de azotat de amoniu. La aceste succese, obținute în ciuda unor greutăți obiective, și-au adus o contribuție îndeobște recunoscută comuniștii Ionel Tumbă operator chimist, Ion Catană, inginer și Dan Titus, maistru.

Dintre cele două unități care prezintă un interes direct pentru agricultură — fabrica de azotat de amoniu și fabrica de uree — mai „bătrînă” este prima: producție din aprilie 1965, avînd o capacitate de 300 mii tone de îngrășămintă anual, care dau prin aplicarea lor un spor calculat de 500 mii tone griu.

Transportoarele și electrostivuitoarele clădesc și noaptea munți de saci dolo-fani. Minunile științei și tehnicii moderne i-au umplut cu gaze naturale, aer și apă, transformate în granule tonifiante. Plantelor li se asigură hrana pe care am învățat să o producem în modernele combinate, născute prin grija partidului și statului nostru.

N. CULCEA



Fabrica de acetilenă a Combinatului chimic de la Craiova.



# România în conștiința lumii contemporane

Nu demult, ziarul ateniian „Ta Nea”, referindu-se la dezvoltarea economiei și culturii din țara noastră, scria: „România de azi a realizat schimbări radicale”. O recunoaștere. Din multe altele. „Cu toată energia înainte — iată lozincă economiei românești” scrie un comentator al ziarului „Financial Times” din Londra.

Nu poți merge înainte, în lumea noastră de azi, fără a face totul ca drumul să fie eliberat de primejdia războiului. România socialistă se impune în conștiința lumii ca o țară care, dezvoltându-și economia și cultura, duce o politică pașnică, de înțelegere cu toate popoarele lumii. E o adevărată mândrie pentru fiecare din noi că nu mai departe decît la ultima sesiune a Adunării Generale O.N.U., trei inițiative ale României au fost votate în unanimitate de reprezentanții statelor lumii. Este vorba de Declarația privind educarea tineretului în spiritul păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare, de Rezoluția privind acțiunile ce trebuie depuse pe plan regional pentru îmbunătățirea relațiilor între state cu sisteme social-politice diferite și, în sfîrșit, de propunerea de a folosi cît mai just și mai deplin resursele umane de care dispune lumea pentru a se ajunge la o dezvoltare tehnică, științifică și culturală demnă de epoca noastră.

Inițiativele românești au autoritatea morală a acțiunilor acoperite de fapte. Aceste fapte devin din ce în ce mai cunoscute și mai recunoscute în toate țările. Ele sînt, în ultimă instanță, cele care fixează, cu ancore puternice, locul României în lume.

## TRICOLORUL ROMANESC PE 40 DE PAVILIOANE

Se știe că țara noastră dezvoltă an de an volumul relațiilor sale comerciale internaționale. Se schimbă structura exportului românesc. Așa, de pildă, 80 la sută din volumul exportului nostru a fost alcătuit în 1965 din produse industriale cu un grad înalt de prelucrare. Dacă la Expoziția Internațională de la Paris din 1937, România expunea doar mărfuri alimentare și unele produse de artizanat, astăzi, la expozițiile și târgurile internaționale, țara noastră e prezentă cu tractoare și autocamioane, instalații de foraj și strunguri, mobilă și alte produse industriale. Unele din produsele prezentate în străinătate se înalță cu prestigioase confirmări de calitate. Astfel, instalația de foraj petrolier „3 DH-200” construită la Ploiești și tractorul „U-650” au fost distinse cu medaliile și diplome de onoare.

Ca urmare a interesului care există pentru produsele industriale românești, mărfurile fabricate în țara noastră vor fi expuse anul acesta la peste 40 de expoziții și târguri internaționale. 1966 marchează prima prezentă a României la importante expoziții cum sînt: Salonul de mașini agricole de la Paris, Salonul de automobile de la Geneva (unde au fost expuse autocamioane „Carpați” și „Bucegi”) sau Tîrgul agricol și zootehnic de la Verona. La Tîrgul de mărfuri și utilaje de la Hanovra (R.F. Germană) va fi amenajat un șantier petrolier, dotat în întregime cu instalații și utilaje românești. Ridicînd privirile spre vîrfurile turlei, vizitatorii vor vedea, fluturînd în înălțimi, tricolorul țării noastre.

## CLIEȚII BELGIENI: SATISFAȚIE DEPLINĂ!

Pe adresa întreprinderii „Mașinexport” din București a sosit o scrisoare.

re. Expeditor: „Tractor-import” din Liège-Belgia. În scrisoare se spune: „Vă confirmăm primirea recentului lot de tractoare „U-650” în Belgia. Aceste tractoare au fost vindute și constatăm că dau satisfacție clienților noastre. Ele sînt folosite în toate lucrările agricole și se adaptează perfect utilajelor agricole existente pe piața Belgiei”.

## UN EXEMPLU DE URMAT PE PLAN MONDIAL

Niciodată cercetătorii noștri științifici n-au avut condițiile de lucru pe care le au azi. Și niciodată munca lor n-a primit — în aceeași măsură ca azi — confirmarea prețurii internaționale. Oamenii noștri de știință sînt prezenți în același timp la congrese sau conferințe internaționale de specialitate, care se desfășoară la Tokio sau Montevideo, la Moscova sau Geneva, la Paris sau New York. Referatele de specialitate, rapoartele, metodele preconizate de ei sînt întotdeauna primite cu interes, de multe ori răsplătite cu distincții. Iată doar un singur exemplu din ultima vreme. Un comitet special al Organizației Mondiale a Sănătății a hotărît să acorde o importantă distincție — „premiul Fundației Darling”, savantului român, acad. Mihai Ciucă, pentru contribuția acestuia la lupta împotriva paludismului. Acad. Mihai Ciucă, împreună cu un grup de specialiști, folosind condițiile prielnice ce i-au fost puse la îndemînă de către stat, a ajuns la obținerea unei importante victorii în lupta pentru apărarea sănătății poporului: eradicarea malariei în țara noastră. Drept care, în ultimii ani, în satele noastre nu s-a mai înregistrat nici un caz de malarie. Astăzi toți specialiștii consideră că experiența românească în

combateră paludismului constituie o experiență mondială, un exemplu de urmat pe scara întregului glob.

## BUN CART, ÎNAINTE!

Cel mai vechi șantier naval românesc, cel de la Turnu-Severin, a depășit 100 de ani de existență. Dar pînă în anii noștri, nimeni nu se gîdea că România va deveni exportatoare de nave, capabile să străbată mările și oceanele lumii. Acum, multe din vasele construite la Galați, Turnu-Severin sau Oltenița părăsesc Dunărea — unde s-au născut — pentru a fi folosite pe Volga, Ianțe sau Nil.

## MULT E DULCE ȘI FRUMOASA.

Care român, fiind în străinătate, nu e cuprins de emoție, auzind gazdele pronunțînd, fie chiar și numai cîteva cuvinte românești.

Dar ca urmare a locului tot mai însemnat pe care-l ocupă țara noastră în viața politică, economică, științifică, culturală a lumii, tot mai mulți străini găsesc că e în folosul lor să învețe temeinic limba română. Așa se face că astăzi limba și literatura română se studiază în 91 de universități sau școli superioare din 25 de țări din Europa, cele două Americi sau Asia. În unele universități și institute de învățămînt superior ca de pildă cele din Moscova, Frankfurt pe Main, Leipzig, Praga, Milano sau Torino, limba și literatura română sînt studiate ca discipline principale.

Mulți din cei care învață românește la ei acasă, vor veni să audă la fața locului cît e de dulce și frumoasă limba ce-o vorbim. Sînt cei care țin să cunoască nemijlocit realitățile românești. Răspunzînd acestui interes, în Franța, de pildă, o cunoscută revistă „l'Europe Orientale” a consacrat în întregime, unul din numerele sale, țării noastre. Cititorii au la îndemînă

informații multilaterale despre România — geografice și istorice, economice și culturale, comerciale și turistice. Această mică enciclopedie românească a fost completată de un ghid al țării noastre apărut în cunoscuta editură pariziană „Negel”. Un volum elegant de 400 pagini, cu hărți și fotografii pentru uzul celor — din ce în ce mai mulți — care doresc să cunoască mai bine o țară despre care au auzit atîtea...

Oamenii simt nevoia să-și completeze cunoștințele despre țara noastră, să se apropie de ea, s-o simtă vie, dinamică, în plină ascensiune. Ce poate vorbi mai mult decît acest fapt despre prezența tot mai pregnantă a României sociale în conștiința lumii contemporane?

Rădu ȚIULESCU



„România văzută de aproape” se intitulă o carte apărută nu de mult la Montevideo, scrisă de personalități eminente ale vieții culturale uruguayene.

## Mărturii

RENÉ MAHEU, directorul general al UNESCO, dînd o înaltă apreciere activității României în această organizație internațională, a declarat:

„Cel mai bun exemplu de colaborare pe care îl cunosc este, astăzi, colaborarea din zona Balcanilor, inițiată de România... Dorința mea este de a extinde exemplul Balcanilor și al inițiativelor României în întreaga Europă...”

AMILCAR ALENCASTRE, economist — scrie în revista braziliană Leitura:

„Progresul material al României moderne e întovărășit de bunăstarea socială și de o viață culturală intensă... De multe ori la teatru, la cinema vizitatorul se află alături de un muncitor sau de un țăran, după cum mulți specialiști cu studii superioare trăiesc și muncesc în fabrici sau la sate.

E indiscutabil că progresul social al României se poate constata în toate straturile populației. O vizită făcută acolo te face să simți prospețimea și spiritul de organizare al poporului”.

Agenția iugoslavă Taniug, comentînd recenta semnare a acordului comercial româno-iugoslav, scrie:

„Structura schimbului de mărfuri dintre cele două țări socialiste, pentru următorii cinci ani, are la bază interesul economic real al acestora, marile posibilități ca schimburile de mărfuri să crească treptat și permanent. Noul acord reprezintă în același timp o reflectare a perspectivelor largi pe care le au partenerii celor două țări pentru a realiza toate posibilitățile pe care le oferă schimburile comerciale, contribuind în acest fel la depășirea cadrului acestor schimburi”.

Dr. H. HEINRICH, într-un articol din ziarul vest-german Hamburger Echo, apreciază că:

„Dezvoltarea petrochimiei, folosirea minereului și cărbunelui ca bază pentru industria grea, folosirea petrolului și gazelor naturale ca bază pentru industria materialelor sintetice a contribuit în mod hotărîtor la avîntul economic al țării și la construirea unei economii naționale solide”.

Într-o emisiune consacrată României de către Televiziunea austriacă se arată printre altele:

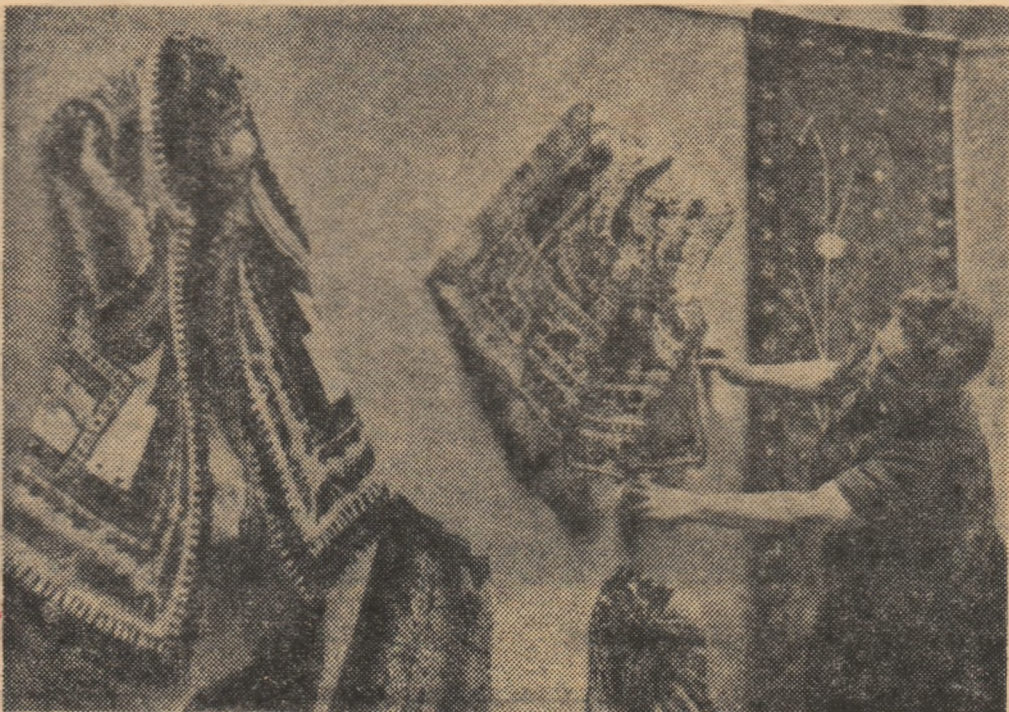
„României i-au trebuit doar 12 ani pentru a produce primul milion de tone de oțel, în timp ce Austria a avut nevoie de 53 de ani și Suedia de 69 de ani. Trebuie menționat că România produce astăzi peste 3 milioane tone de oțel...”

Construcțiile dovedesc că arhitecții români au găsit o cale creatoare proprie. Oriunde te uiți, vezi aplicîndu-se metode noi de construcții. O preocupare deosebită o constituie îmbunătățirea confortului locuințelor...”

AUGUSTO LIVI — ziarist — a publicat un ciclu de reportaje despre România, în ziarul italian Paese Sera. El scrie printre altele:

„Chiar de la primele contacte se observă că această națiune a devenit făuritoare propriei sale istorii sociale și civile, pe o bază materială complet reinnoită...”

Aici, în România, nu există numai relații noi de producție, există o schimbare a bazei materiale și deci o acumulare de date «revoluționare», în sensul larg al cuvîntului, adică dobîndirea conștiinței unei noi libertăți a unui om devenit stăpînul muncii sale...”



Artă populară românească la muzeul din Copenhaga.



# FRUMUȘEȚI PE HARTA TĂRII

## ZORII

De două mii de ani, o duc în mîini,  
prin venele de piatră. Și acum,  
răsare clară, în albastrul fum  
și-ncearcă-n cald, pe vatră de fîntîni.

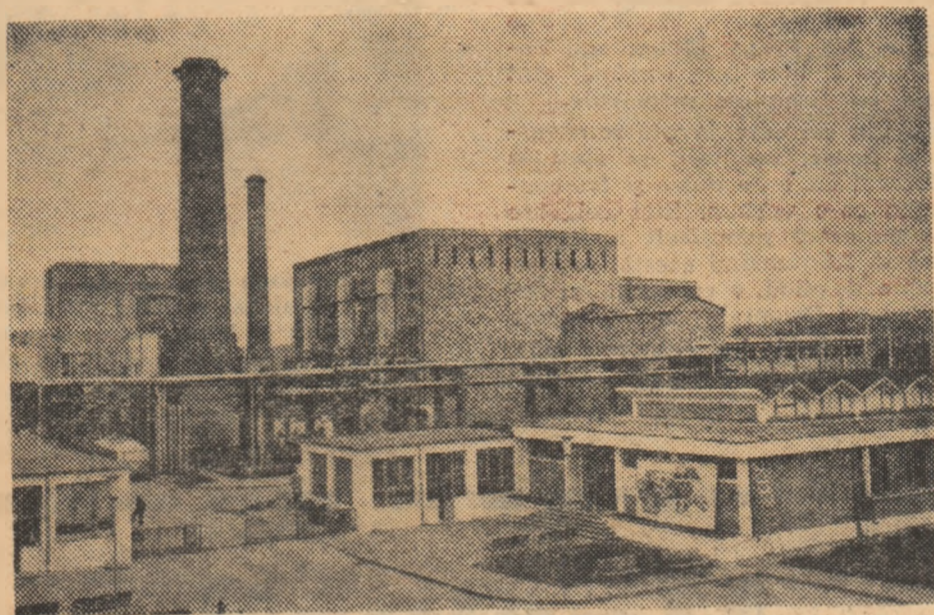
Munți cu zăpezi în pisc și-argint în piept  
spun doine lungi prin cetina de brad  
și-n apele de cerbi umblate-n vad,  
își spală ochi luceafăru-nțelept.

De grea mitologie, — un aer pur  
își mută nori pe sonde și pe pise  
de griu frumos, în galben borangic —  
și vise-i țes ghirlandă împrejur.

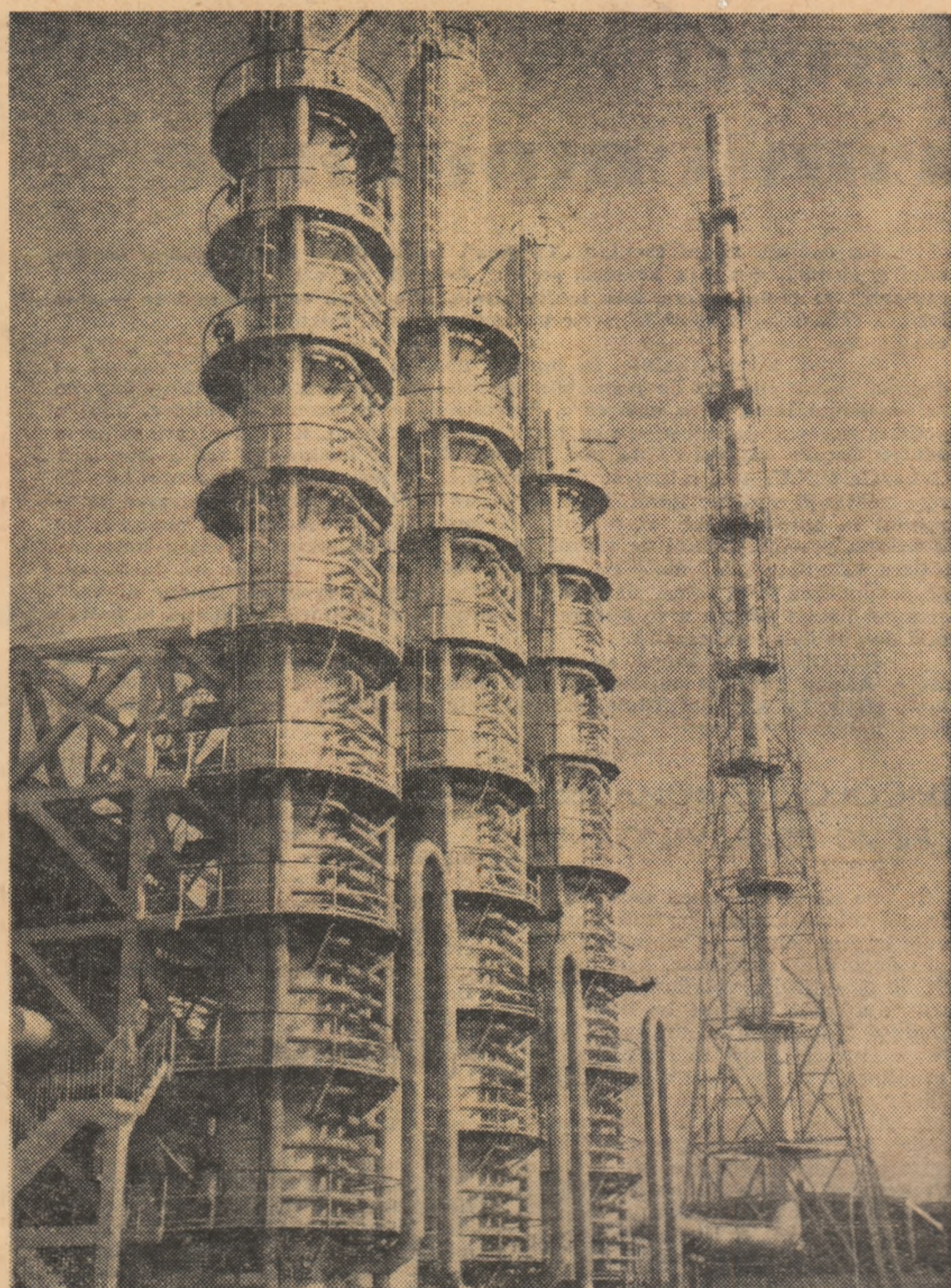
Mișcării de rotație, o salt  
pe sînge de legendă și de dor  
și-n neodihnă, lănci de luptători,  
pe scut de bronz, cresc turnul mai înalt.

Din cer de suflet, în a lumii cer,  
potiru-astrol tulpini de crini l-l țin,  
și nimbul ei adaugă destin,  
în pulberea lactee-n colier...

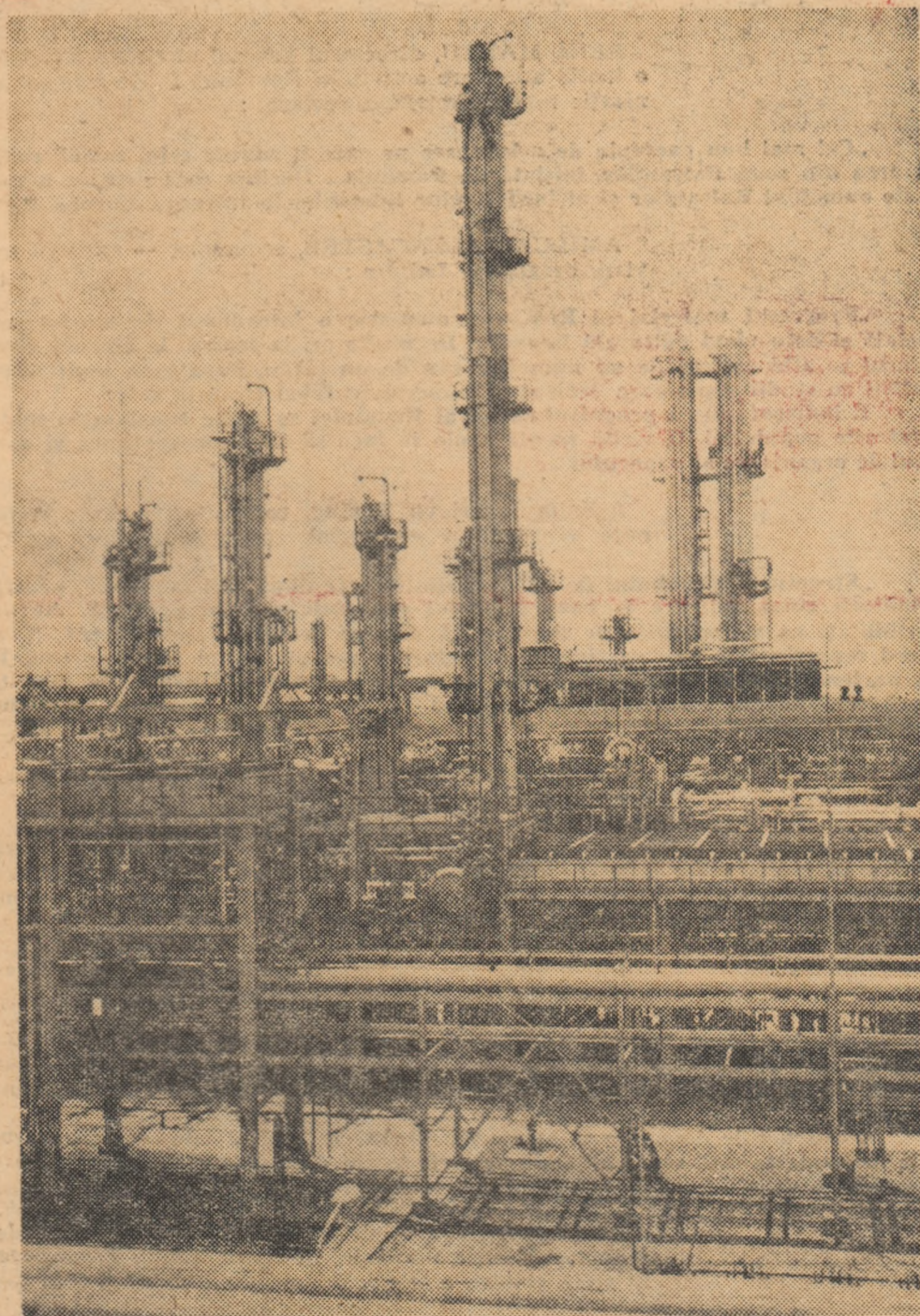
Horia ZILIERU



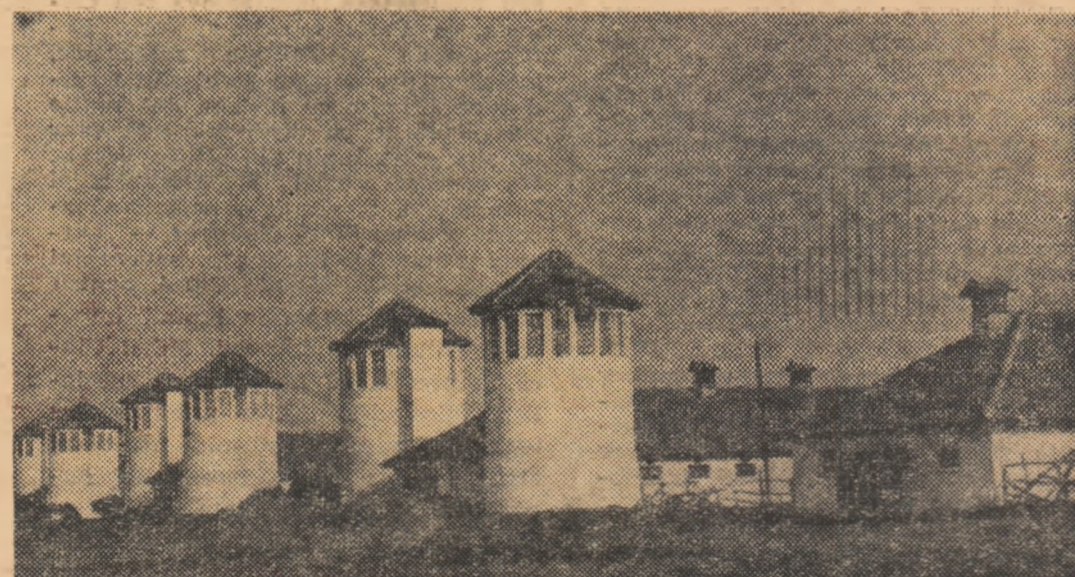
Combinatul de celuloză și hirtie din Suceava.



Combinatul de îngrășăminte azotoase din Tirgu Mureș. Vedere a fabricii de acid azotic.



Una din instalațiile Combinatului petrochimic de la Ploești.



Silozuri pentru furaje la Cooperativa agricolă de producție din Biled, regiunea Banat.



Case noi în comuna Lunca, raionul Beiuș.